ANUL XVI. — No. 3203

6 Pagini 3 LEI

Sâmbătă 5 August 1939

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . 2000
Un număr vechi 1

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON { Direcţia . . . 3.26.60 / Administraţia . . 3.26.60 / Redacţia . . . 3.26.69

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

DIRECTOR: AL. MUNTEANU

Proprietatea: GAZETA SPORTURILOR S. A
Inscris in reg. publ. Tribunalul Ilfov Secţia I com. sub No. 282/1938

BIUROURILE: Strada Anghel Saligny No. 2 Bucureşti

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAŢIUNII" SIBIIU

Viforul Dacia a câştigat Cupa Strand

Concursul nautic de eri dela Strandul Kisseleff

Cupa Strand s'a desfăşurat eri într'o intimitate care a denaturat ideia de concurs. Faptul că o parte din reuniune s'a consumat săptămâna trecută, iar ultima a fost epuizată eri, a redus din valoarea competiţiunei. Inotătorii au plecat în curse fără prea mult interes. Se ştie foarte bine că Viforul Dacia va cuceri trofeul, se mai ştia că Slăvescu e cel mai bun la sprint, că domnişoara Lengyel e deocamdată imbatabilă la brasse, în fine se cunoşteau învingătorii dinainte. Se înoată la fiecare reuniune după acelaş program şi după ce am văzut trei sau patru reuniuni cu aceiaşi camponi, este firesc să nu mai găsim nimic interesant în concursuri.

Dealtfel, această problemă trebuie să preocupe în primul rând oficialitatea noastră. Avem în Federaţie o mână de oameni care vor să muncească pentru nataţie, care fac eforturi însemnate ca acest sport să evolueze. Este foarte adevărat că am văzut programe care privesc opera consiructivă. Ne referim la cel elaborat de d. căpitan Bărzănescu, privind şcoala de copii şi apoi acel al cluburilor Viforul Dacia şi Liga Navală, singurele care muncesc să crească juniori. Fireşte, aceste iureuri sunt foarte bune dar insuficiente să asigure progresul natatiei. In primul rând trebuie să ne bizuim pe concursuri care au priză în masse, care atrag prin spectaculozitate. Legătura dintre massă şi reuniune trebuie făcută prin spectacolul propriu zis. Când punctul de atracţie lipseşte la o reuniune, este firesc ca publicul să nu vină. Deci nici o mirare că eri nu am avut lume la bazin şi că nu vom avea în cele viitoare. Cei care vin regulat să vadă pe Slăvescu bătând la crawl pe Puşcaşu sau Georgescu la brasse şi pe Kato Lengyel la brasse, nu pot veni de cinci ori la acelaş lucru, după cum un paşnic cetăţean nu se duce de cinci ori la un film.

Se deduce deci, că avem concurenţi mult prea puţini şi diferenţa dintre ei este stabilită. Sunt de clase diferite, iar concurenţa este din ce în ce mică.

Ne pare rău că trebuie să însemnăm aceste lucruri care nu sunt alt ceva decât prologul unui act mai mare şi mai trist, care bănuim că se va petrece foarte curând. Rămâne ca oficialitatea să găsească soluţii şi să caute să salveze în ceasul al doisprezecelea ceeace mai ales este de salvat.

Nu am releva aceste lucruri dacă organizaţia ar fi bună, dacă cel puţin regia unui concurs ar avea artificiile necesare care să asigure un spectacol civilizat. La cronica tehnică a reuniunii de eri veţi găsi enumărate o parte din aceste lipsuri pe care cronicarul nostru le subliniază pe bună dreptate. Este însă ceva de adăugat şi aceasta priveşte direct concursul nu a avut succesul săreuniunilor bucureştene nu am avut niciodată un concurs de sărituri. Am relevat acest lucru altă dată şi suntem nevoiţi să semnalăm lipsa din nou. Am fost la Târgul Mureş şi am văzut întregul concurs. Deşi acolo am avut cei mai buni campioni din ţară şi curse pasionante, organizatorii nu au uitat să

MICUŢA KATY LENGYEL

programeze şi săriturile. Intreg Intreg cocnursul nu a avut succesul riturilor, deşi regionalii, nu erau cu nimic interesaţi în matchul dintre Lascu şi Dorştenstein. Salturile au o notă de spectacol care încântă ochiul celor care pricep puţin şi mulţumeşte pe cei mai pricepuţi Este o desfătare să priveşti îmbinarea dintre sport şi esteticâ. Frumuseţea concursurilor de sărituri atrage şi în străinătate massele astfel că în Germania avem anual zeci de concursuri numai pentru această specialitate.

Când în Capitală avem un săritor de talia lui Alexandru Lascu un artist în salturi depe trambulină, este pur şi simplu o nedreptate strigătoare la cer, să nu se organizeze la fiecare reuniune şi un concurs de sărituri. In piscinele unde nu sunt scânduri bune, e bine să se facă trambuline. Cu concursuri de sărituri se va aduce sigur publicmult.

In aceiaşi ordine de idei, insistăm să se organizeze concursuri feminine. Am putut constata că aceste curse au mai multă priză în masse decât cursele băieţilor. Nu cercetăm motivele pentru care cursele acestea au mai multă priză dar din două motive ele ar trebui educate. In primul creiarea unui contigent de înnotătoare capabile să ne reprezinte natatia regională şi apoi, punctul de vedere spectacular.

Am vrea să arătăm şi un lucru bun al concursului de eri. Suntem nevoiţi să ne manifestăm mulţumirea de a vedea concurând mulţi copii, numai pe jumătate. Aceasta fiindcă am văzut că la diferenţă de cinci minute, un copil de 14 ani, insuficient de antrenat a luat startul la 50 m. brasse şi crawl. Natatia este un sport primejdios şi face victime printre cei care îl practică la abuz. Un biet copilaş firav nu va putea rezista bine la două sprinturi puternice. Conducătorul tehnic al clubului trebuie să-şi ia responsabilitatea pentru sănătatea copiilor care îi antrenează şi regiunea trebuie să vegheze să nu se depăşească latura sportivă printr'un abuz nesănătos. Nu are nici un rost să ni se demonstreze că avem multe serii de copii cu astfel de exemple.

Apoi, am mai dori ca aceşti copii să fie puşi la antrenament numai după ce li s'a făcut vizita medicală. Pe vremuri, veneau la Strand d-nii dr. Siligeanu şi Garoiu, luau tensiunea arterială a înnotătorilor, le verificau inima, şi făceau fişe medicale pentru toată lumea. Anul acesta nu s'a făcut nimic în această direcţiune şi o regretăm sincer căci ne este teamă că vom avea rezultate proaste.

Nu vom insista astăzi asupra acestui subiect dar ne rezervăm dreptul să revenim.

De latura tehnică a concursului sunt multe de spus. Ne vom concentra deocamdată asupra concurenţilor. Am văzut astfel, cursa de 800 m. unde au concurat Slăvescu şi Levitta. Primul a învins cu destulă uşurinţă dar am desprins concluzia că pe 400 m Levitta va putea fi un adversar greu pentru campionul regional.

Intr'una din ştafete am văzut şi pe d-ra Eva Szego de care am avut prilejul să mai scrim şi acum doi ani. Cu posibilităţi mari, cu antrenament mai puţin, a înnotat acceptabil 100 m. spate. Are aplicaţie pentru înnot şi ar trebui să lucreze intens ca să ajungă la performanţele trecute şi mai târziu să le depăşească.

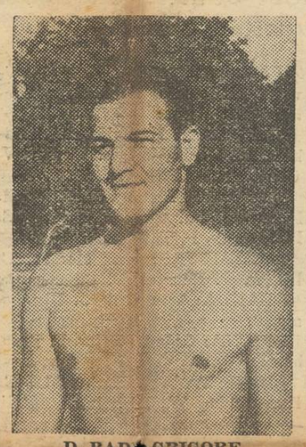

D. RADU GRIGORE

Intre concurenţi mai trebuie scos în evidenţă Popescu la brasse care progresează mereu.

TUDOR VOINA

La rubrică

Povestea simplă a unei reuniuni ratate

Concursul ciclist dela Braşov

In cadrul organizaţiei «Muncă şi Voie bună» secţia Braşov, se organizează pe ziua de Duminică 6 August a. c. un concurs ciclist pe distanţa de cca. 30 km. (Braşov-Tărlungeni-Satulung-Dârste-Braşov).

Pot lua parte la acest concurs muncitori şi funcţionari dela întreprinderile din regiunea Braşov.

Numeroase premii precum şi o cupă sunt puse la dispoziţia organizatorilor de către Camera de muncă, prin concursul binevoitor al d-lor preşedinte Oniţiu şi secretar Manea.

Cupa va fi câştigată de întreprinderea sau gruparea muncitorească cea mai bine clasificată.

Inscrierile se fac la Inspecoratul muncii Braşov sau la d. profesor I. Soitan la liceul «Dr. I. Meşotă».

Pentru propăşirea natatiei trebue organizată

BALCANIADA DE INNOT

spune d. Bekeş

unul din promotorii natatiei ardelene

— Interviewul la rubrică —

In tabără la Timiş

O şezătoare la foc de brazi

de C. Murgăşanu

Prietenia care mă leagă de d-nii prof. Zahirnic şi Ion Ionescu, membri ai conducerei A. C. T.-ului, mi-a dat posibilitatea să fiu găzduit în tabăra dela Timişul de Sus, tabără aşezata într'un colţişor al Carpaţilor noştri falnici, şir de munţi cari încântă ochiul şi ne situează ţara, din punct de vedere turistic, între ţările apusene renumite pentru poziţiunile lor.

O descriere a vieţei în tabără nu-mi este îngăduit să fac. Sunt prea proaspăt între aceşti tineri, majoritatea copii, cari sunt trimişi din toate unghiurile ţării prin îngrijirea ministerului muncii şi ai A. C. T.-ului să se odihnească trei săptămâni între braţii înalţi ai platoului dela Timişul de Sus.

Ceeace vreau să arăt este felul cum se încheie o zi de străjeie într'o tabără populată, în marea-i majoritate, de muncitori ai diverselor ţinuturi.

După masa de seară, comandantul taberei Timişului de Sus, d. profesor N. Duţescu, anunţă celor 164 străjeri, o şezătoare la gura focului. Regia, fără să fie de Soare, ci pe lună — doar suntem seara — este încredinţată unui comandant, d. D. Dobrescu, căruia îi incumbă stabilirea programului şi supravegherea focului.

De altfel, d-sa s'a achitat perfect de acest dificil rol.

Pe un povârniş situat spre fundul taberei, au fost aşezate vreascuri şi crengi de brazi gata să fie transformate în jar de focul ce va porni în curând. Străjerii se aşează în semicerc, aşteptând nerăbdători începutul spectacolului. După ritualele rugăciuni, cortina este ridicată... adică se dă foc brădului la lumina căruia se perindă rând pe rând străjeriactori. Unul recitează o poezie, altul spune o snoavă. Se râde din toată inima şi voia bună planează asupra tuturor. Programul şezătoarei are însă un număr suplimentar, număr de atracţie. D. Vasile Boniş, prim violonist al orchestrei Radio şi vechi tăbăraş, împins de acel tainic sentiment al camaraderiei se găseşte în tabără de o oră. A căutat o vioară, s'a luptat s'o struneaască şi prezentat străjerilor le cântă, le cântă. Am ascultat cu toţii muzică de concert, Chopin, Kreisler, Drdla, Wienlavsky şi Leoncavallo şi am închis ochii pătrunşi de notele cari se ridicau în cerul răcoros, spre cerul albastru, prin văpăile roşietice şi mtresmele de brad ale focului alimentat incontinu.

Am asistat la o piesă de teatru jucată cu deajuns talent de cinci străjeri, ne-am distrat cu spiritele tăcute de componenţii diferitelor cabane, spirite pline de tâlc, cu «pointe» pe cari le-ar invidia unii revuişti, am auzit coruri bărbăteşti — cu adevărat bărbăteşti — interpretate de băeţi tineri... în fine am trăit o seară plăcută în care spiritul camaraderesc a predomnat, în care s'a realizat ceeace au gândit toţi aceia cari au clădit străjeria, în care se profilă, nevăzut dar simţit de toţi, Primul străjer al Ţării M. S. Regele Carol II.

Şezătoarea a fost încheiată prin cuvântarea d-lui prof. G. Cristescu, din A. C. T. în trecere pentru 5 zile la Timiş. D-sa a elogiat munca comandantului taberei, prof. Duţescu, grija continuă a administratorului d. Hanuşac şi energia pe care o depun toţi ceilalţi comandanţi în frunte cu Ion Lungu, maestrul de box şi d-nii Dobrescu şi Dragomir. Şi-a arătat mulţumirea pentru felul cum se comportă străjerii din această serie şi le-a cerut să ducă cu ei în

(Continuare în pagina II)

Concursurile nautice turco-române

Din cele 6 yachturi plecate din Constanţa în ziua de 27 Iulie, 2 au fost nevoite din cauza furtunii să abandoneze înainte de capul Caliacra, iar celelalte 4 au sosit în Bosfor între orele 9 dimineaţa şi mieznl nopţii în ziua de 29 Iulie.

Navigaţia s'a făcut în cele mai bune condiţii, cu toate că în ultimele 16 ore a suflat un vânt puternic de nord-vest cu rafale, având forţa 6 şi 7.

Traversarea s'a făcut fără escală, cu excepţia unuia din yachturi care a petrecut o noapte la Varna. Frumoasa performanţă a făcut o deosebită impresie la Istanbul unde, în cursul zilei de 20 Iulie vasele mari de cabotaj n'au putut eşi din Bosfor din cauza vântului puternic.

Ea dovedeşte progresul mare realizat de «Yachting Clul Regal Român» care a putut forma atâtea echipagii din membrii săi pentru navigaţia cu vele, atât de delicată, şi construcţiile excelente ce s'au putut realiza pe şantierele «Y.C.R.R.ului», căci 4 din cele 6 yachturi ce au plecat şi 3 din cele 4 sosite la Istambul au fost construite la Constanţa.

Intreaga presă turcă semnalează îndemânarea şi curajul echipagiilor româneşti ce au avut de înfruntat un drum atât de neprielnic.

Sportivii români au fost primiţi cu toată prietenia de colegii lor turci.

CONCURSURILE TURCO ROMANE

In ziua de 31 Iulie, în golful Mo-

(Continuarea în pag. 6-a)

TOMA AUREL

A SCRIS UNUI PRIETEN:

LA 19 AUGUST

BOXEZ CU ERNST WEISS LA VIENA

ŞI TOTUŞI POVESTEA MATCHULUI TOMA AUREL—ERNST WEISS NU S'A TERMINAT INCA. SE CUNOAŞTE ULTIMA FAZA A EI: INTERNAŢIONAL BOXING UNION A RESPINS ADRESA FEDERAŢIEI ROMANE DE BOX PRIN CARE SE SOLICITA PRELUNGIREA — PANA LA 1 OCTOMBRIE — A TERMENULUI INLAUNTRUL CARUIA URMA SA SE DISPUTE INTALNIREA.

Scadenţa matchului rămâne aşa dar, 21 August. De data aceasta ne despart 17 zile...

Este vreo şansă ca cei doi protagonişti să se întâlnească înlăuntrul acestui termen?

Intr'un număr trecut am analizat sub toate aspectele, probabilităţile respective.

Am arătat că la Paris, matchul nu are nici o şansă să se organizeze: în Capitala Franţei, un match între doi străini nu interesează.

La Bucureşti, punerea pe picioare a întâlnirii întâmpină dificultăţi de organizare: luna August nu este propice galelor de box, mai ales celor care necesită regia neobişnuită pe care o pretinde o reuniune pe al cărei cap de afiş figurează Toma Aurel...

Viena, ca ultimul refugiu al speranţelor, oferia aceleaşi perspective inexistente de a putea găzdui matchul.

Aşa dar, nimic la orizont...

Nici Toma şi nici Weiss nu vor fi campioni.

Toma a scris...

Pe ziua de eri însă un fapt nou. Sau mai bine spus, repetarea unuia vechi.

Un bun prieten al lui Toma a

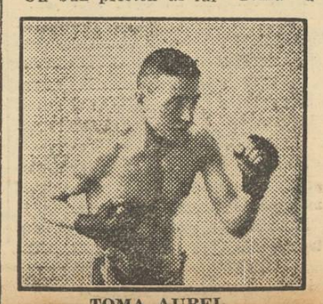

TOMA AUREL

primit din partea acestuia o scrisoare în care, printre altele, boxeurul român îi vorbeşte de matchul său cu Weiss.

«Cred că la 19 August voi boxa la Viena cu Ernst Weiss, pentru titlul Europei la cocoş. Papa Leclerc duce tratative cu organizatorii vienezi şi a rămas o foarte mică diferenţă de bursă, de acoperit.

Eu mă antrenez obişnuit, aşa că sunt în formă la orice dată aş fi programat să boxez».

Toma nu dă alte amănunte sportive. Restul scrisorii conţine lucruri diverse, fără importanţă.

Aşa dar matchul Toma—Weiss devine din nou actual...

Pentru câte zile însă?

CAND ESCROCII SE GANDESC LA... NEVOILE SPORTULUI STUDENŢESC

In perioada aceasta de vacanţe, când grupările bucureştene nu ştiu cum să-şi aranjeze mai bine garniturile pentru a începe sezonul de toamnă, iată că un subiect extrem de interesant a venit să fie discutat în lumea sportivilor.

Se ştie că una din grupările care o duc foarte greu din punct de vedere financiar este Sportul Studenţesc.

Câtă echilibristică în acest domeniu fac conducătorii studenţilor produce o adevărată mirare între toţi cei ce se ocupă de destinele grupărilor.

După terminarea campionatului şi a matchurilor de Cupa României, jucătorii alb-negri au intrat în vacanţă, iar gospodarii conducători ai studenţilor au început să se gândească la viitorul sezon şi la posibilităţile de a satisface nevoile unui club, care trăeşte alături de formaţiuni cu renume mult mai mari.

Tradiţia grupării alb-negre este ca în fiecare vară, jucătorii să plece într'o tabără la munte sau la mare.

Şi în anul acesta, d. Const. Ursache împreună cu statul său major, lutrau de zor la organizarea unei tabere la munte şi anume la Busteni.

Toate amănuntele de ordin gospodăresc erau puse la punct. Rămâneau numai să se găsească resursele materiale pentru a putea pleca.

In acelaş timp, iată că se găsesc nişte binevoitori cari în ocupaţiunile de toate zilele se îndeletnicesc cu meserii dubioase şi care în limbajul comun se numesc escroci, găsesc o nouă sursă de venituri.

Ce se gândesc oamenii. Să strângă ceva parale pentru nevoile lor personale. Mijlocul: lansează o listă de subscripţie în numele grupării Sportul Studenţesc, încep să colinde pe la o serie de personalităţi să obţină fonduri pentru o tabără la munte şi alta la mare, la care zice se trebuia să plece «studenţi săraci cari aveau nevoie să plece să se refacă»!!!

Lucrul mergea de minune, iar sumele încasate de pe la numeroşi simpatizanţi ai clubului universitar le

(Continuare în pagina III)

Automobile şi automobilism

Câteva consideraţiuni de actualitate

de Zizi VRANCEA

Există la Paris o asociaţiune S. I. A. societatea inginerilor de automobile, a cărei membri, sub conducerea preşedintelui şi cunoscutului publicist de specialitate Henri Petit, au întreprins de curând o călătorie de studii în U. S. A., răspunzând invitaţiunii unei asociaţiuni similare yankee.

Reportajul făcut de inginerul Petit în cotidianul parizian «L'Auto», reamintindu-mi multe lucruri cunoscute, m'am hotărît să înaerc, într'un moment în care automobilismul este şi la noi, de foarte mare actualitate, a contribui la clarificarea câtorva chestiuni prea des greşit înţelese sau de loc înţelese, de marele public.

Mai întâi puţină technică, evitând bineînţeles formule matematice.

E un lucru constatat de oamenii de meserie că orice profan în materie de automobile de îndată ce se hotărăşte să-şi cumpere unul, începe să-ţi vorbească de cai putere, cai vapori, cai la rână, cilindraj, demaraj, consum, viteză, prize şi reprize, şi o sumedenie de alte însuşiri mecanice, cari realmente fac caracteristica unui motor. Cu aceeaş uşurinţă şi aparentă competenţă afirmă că trăsurile americane sunt superioare celor europene, cele germane celor franceze sau cu totul contrariu, pentru ca în cele din urmă, când îşi cumpără, în fine, o maşină, nouă rau de ocazie, să fie cel puţin păcălit în aşteptările sale. Păcălit de el însuşi.

Căci mai întâi trebue să ştii pentru ce îţi cumperi o maşină, ce anume serviciu îi vei cere.

Maşina americană este, în genere, construită în foare mare serie şi se adresează, în ţara-i de baştină, care este şi prima consumatoare, unui public gata format să primească ceeace îi dai, cu atât mai mult cu cât îl dai ceeace îi trebue. Deaceea e făcută să demareze repede în oraş, să meargă la nevoe încet, timp îndelungat şi să demareze pe cât posibil fără a fi atins schimbătorul de viteze, să fie bine tapisată, să aibe o suspensiune agreabilă, cam moale şi care să «danseze» după cum se spune cu o expresie consacrată.

Consumul de ulei şi benzină nefiind o problemă într'o ţară unde le găseşti atât de des în subsol şi deasupra, motorul va fi, în scopul arătat mai sus, un motor mare şi puternic şi care nu are absolută nevoe să fie şi foarte durabil.

Maşina europeană este descori construită după ideile personale ale câte unui inginer celebru, dar totdeauna făcută să călătorească repede, sigur şi economic.

Trei însuşiri, cari însemnează un întreg program, pe care marea majoritate a caselor constructoare europene îl respectă cu sfinţenie.

Cât de curios s'ar părea, un lucru, e cert. Deşi în America de Nord media locuitorilor pentru un automobil în circulaţie e de 6, iar în întreaga Europă, exclusiv ţările balcanice 24, americanii, deşi acum au şi ei drmuri admirabile, nu prea cunosc turismul automobil, câtă vreme acest lucru este pentru europeni prima justificare a posesiunii lui.

Deaceea maşina europeană va trebui să realizeze viteze medii ridicate şi le realizează, în deplină siguranţă şi cum am mai spus-o, economic.

In consecinţă, vom întâlni la majo-

(Continuare în pag. 2-a)

Instalarea d-lui Rudi Schmettau la federaţia de ping-pong

Federaţia de ping-pong şi-a cunoscut eri noul conducător, deoarece

RUDI ŞMETAY

abia aseară a avut loc recomandarea d-lui Rudy Schmettau — noul preşedinte — Comitetul Federal.

Protocolul a fost susţinut de d. Petre Angelescu — preşedinte adinterim — în prezenta d-lor: prof. Soretti, Gh. Vasilescu, Gh. Reischer, N. Sucianu şi Victor Marcus.

D. Angelescu a ţinut un scurt cuvânt pentru prezentarea d-lui Schmettau, care este una dintre cele mai vechi şi mai bine cunoscute figuri din sportul românesc. In continuare, d. Angelescu a mulţumit tuturor pentru concursul dat în răstimpul cât a condus această federaţie şi a urat mult succes federaţiei şi preşedintelui ei.

D. Rudy Schmettau, din cauza timpului limitat, a rugat pe d-nii membrii să-l ajute în activitatea pe care o vor începe cât de curând. Ca norme de lucu, d. Schmettau a anunţat că se vor întocmi statutele şi toate regulamentele necesare bunului mers al acestei federaţii.

Şedinţa viitoare se va convoca la 10 August.

CAZUL VASILE POP n'a fost încă lămurit

Comisia de transferări l-a ascultat aseară

(Reportajul la rubrică)